

BOG

TRÆMUSEET (/BOEGER/TRÆMUSEET)

Af Christian Yde Frostholm (/forfattere/christian-yde-frostholm) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

[BASIS%3A54632452&FRAGMENT=CONTENT](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A54632452&FRAGMENT=CONTENT))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/traemuseet) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/traemuseet&title=Træmuseet)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/traemuseet&status=Træmuseet+http://litteraturside)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/traemuseet&title=Træmuseet](http://litteratursiden.dk/boeger/traemuseet&title=Træmuseet)) [url=http://litteratursiden.dk/boeger/traemuseet&status=Træmuseet+http://litteraturside](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/traemuseet&status=Træmuseet+http://litteraturside)

Træmuseet er, blandt så meget andet, et vigtigt og originalt bidrag til de senere års danske klimakrise-litteratur.

TAGS: LITTERATUR (/TAXONOMY/TERM/6448)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

REJSER (/TAXONOMY/TERM/8808)

TRÆER (/TAXONOMY/TERM/10772)

ANMELDELSE

06 jun.19

(/users/jens-hjollund)

Af Jens Hjøllund (/users/jens-hjollund)

Skribent

Træmuseet er, blandt så meget andet, et vigtigt og originalt bidrag til de senere års danske klimakrise-litteratur.

I en verden fyldt til randen af det menneskelige, hvor vi mest møder os selv og vores eget spejlbillede, kaster 'Træmuseet' et undrende og undersøgende blik på verden, som tager tingenes og ikke mindst træernes parti.

Et sted i 'Træmuseet' beskriver Christian Yde Frostholm, hvordan hans blik flytter sig fra skrivearbejdet ved skærmen til den høje hængebirk uden for vinduet. Pludselig - i et ryk af erkendelse og genkendelse - ser han birken som det den er: et stort levende og "*overset fremmed væsen*".

Hængebirken uden for vinduet er kun et af de talrige træer, der optræder i den vandrende og skrivende forfatters kæmpeværk, og eksemplet peger på den tætte forbindelse, der hos Frostholm er mellem det at se, registrere, og det at skrive. Træerne, tingene og stederne er "sprog" som forfatteren øver sig i at forstå og aflæse.

Bogens vildtvoksende tekstcollager af dagbogsnotater, erindringsfragmenter,

rejseberetninger, fotografier og citater fra både fag- og skønlitteraturen får i sig selv karakter af natur og vækst, der hele tiden forgrener sig og knoppsyder i mange retninger og skiftende konstellationer: *"At søge tilflugt i bogens tilblivelse som i et hus, eller i en skov, i noget levende, i noget endnu uafgrænset. Måske ønsker jeg ikke engang at det skal tage nogen endelig form. Jeg søger kun fornemmelsen af, at det gror."*

'Træmuseet' er en bog, man som læser let farer vild i og fortaber sig i, men med en tidsmæssig kronologi, der strækker sig fra 2010 til 2017. Det fælles er møderne med landskaber, byrum, natur og frem for alt med træerne, *"der afmærker både tiden og rummet"*, uanset hvor de vokser: De mægtige rødtræer i Californien, børstekoglefyrrerne i White Mountains, verdens ældste levende træer, Kongeegen i Jægerspris, eller egekrattet ved Hald. Overalt konfronterer og identificerer digteren sig med træerne. Ikke blot de største og ældste, men også med de oversete og truede. Snart set og beskrevet i botanikkens og fagvidenskabens optik, snart sanset direkte og forudsætningsløst ved *"at side og se ind i et træes mørke. At se ind i et mørkt træes blik, som ingenting vil én, men heller ikke vil én ingenting."*

"Hvor mange gange skal man besøge et træ, før det føles som et hjem?", spørger forfatteren et sted, og er der et sted og et træ, han om noget oplever som et hjem, om end det også kun er midlertidigt, er det byen Lissabon og den ældgamle cypres på Principe Real-pladsen. I dette stykke "levende arkitektur" tager jeget ophold på alle tidspunkter af døgnet, når han ikke lige strejfer gennem byens gader, parker, botaniske haver og biblioteker. På sporet af byen som den er og som den var. Alene, men ofte ledsaget af Fernando Pessoa, byens beskriver og litterære ikon par excellence, eller set i tilbageblikkets let melankolske blik til en anden tid og til sit eget yngre jeg, hvor han ikke var alene, *"det vi havde – det vi var. Glæden, vi delte ved at rejse."*

Hvad enten det er naturen, tingene eller litteraturen der konstituerer Christian Yde Frostholms møder med verden bygger det på en grundlæggende erfaring af mennesket ikke er altings centrum. Træerne har deres eget liv, deres fremmedhed i forhold til det menneskelige, og peger på en verden uden os: *"Engang var det betryggende for mennesker at tænke, at jorden var skabt for vores skyld, og at verdens tid var den samme som menneskets. Nu er det snarere "den dybe tid", hvori vi bare er et sandskorn, vi må klynge os til: At verden nok skal overleve os."*

'Træmuseet' er, blandt så meget andet, ikke mindst et vigtigt og originalt bidrag til de senere års danske klimakrise-litteratur og er dermed med til at give litteraturen en klar økopolitisk agenda. Afgørende er det at bogen gør det på sine egne kunstneriske og æstetiske præmisser og på en personlig måde, som fuldt ud berettiger, at Christian Yde Frostholt har modtaget Kritikerprisen.

BOGDETALJER

Andre bøger af Christian Yde Frostholt

